



Газета виходить з вересня 1930 р.

КАДАРИ МЕТАЛУРГІЇ

Газета Національної металургійної академії України

№ 8 (2711)

Жовтень 2016 року

«Україна – це метал. «Метал» – це ми»

ІНТЕРАКТИВНИЙ ЗМІСТ

14 жовтня – Покрова Пресвятої Богородиці, День українського козацтва та День захисника України

Свято Покрови та його значення у житті українців2

День українського козацтва у НМетАУ.....3

Як наша група відзначила День захисника України4

Чи потрібно навчатися в магістратурі? Думки з приводу

Залишитися підмайстром чи стати майстром?6

Магістр – це високий рівень!.....8

Що мені дала магістратура.....8

Студентське життя

Як отримати іменну стипендію.....9

Ода пізнанню10

До ювілею «Каменяра»11

Спортивні новини.....12

30 вересня – Всеукраїнський день бібліотек

З історії розвитку бібліотек вищих навчальних закладів

м. Дніпра13

Нові книги викладачів НМетАУ

Кафедра політичної економії інформує.....15

Закоханий в історію рідного краю.....16

Післямова до книги «Учитель і час... Згадуючи Тараса

Григоровича Беня»17

Міжнародна співпраця

Стажування студентів Міжнародного університету

Акіта на кафедрі електрометалургії18

Концепція CDIO навчання інженерних дисциплін.....19

Історія НМетАУ в обличчях

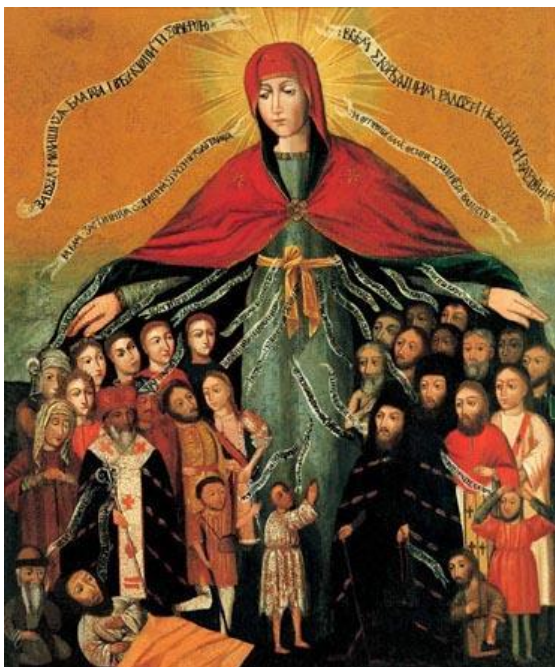
До 110-річчя від дня народження В.М. Кожевникова

(1906 – 1988).....21

Посмінемося разом!.....22

14 жовтня – Покрова Пресвятої Богородиці, День українського козацтва та День захисника України

Свято Покрови та його значення у житті українців



Це свято пов'язане з видінням Богородиці, яке начебто спостерігалось в 910 р. у Влахернському храмі Богородиці в Константинополі. Під час нічного богослужіння святий Андрій і його учень Єпіфаній нібито бачили, як Богоматір, яку обступили ангели та святі, з'явилася над ними та помолилася про спасіння світу від бід і страждань, розпростерши над усіма біле покривало. Після цього війська противника відступили, а місто було врятовано. Тому змістом цього християнського свята є порятунок від ворога. Свято відзначається церквами східного обряду – православними та греко-католиками.

В Україну свято Покрови прийшло разом із православ'ям, церква використовувала його для витіснення осінніх язичницьких свят, що влаштовувалися по закінченні польових робіт. Відзначають його 14 жовтня. Загальновідомою

ознакою Покрови є те, що вона покриває землю або листям, або снігом.

Згідно з переказами та легендами, саме на Покрову запорізькі козаки вирушали на зимівлю по своїх хуторах та зимівниках. На Січі залишалася тільки стала залога із січовиків, які нічого крім власної зброї не мали, та інших козаків, що з різних причин залишалися в своїх куренях. А оскільки в ті часи основними подіями календаря були церковні свята, то й маємо козацьке свято на Покрову.

В Україні свято Покрови є дуже шанованим, воно ввібрало традиційне пошанування жінки, матері, жіночого начала загалом, уособленого в образі землі-матері.

На Покрову завершувався період сватань і приготування до весіль. До початку жовтня закінчуються всі найважливіші сільські роботи на землі – завершено хліборобський цикл робіт. Зібраний урожай та більш-менш вільний час дають можливість для проведення весіль. Це найблагодатніша пора для весільних гулянь, початку вечорниць. Звідси беруть свій початок весільні осінні тижні. Згодом, під впливом християнства, виникла традиція, що дівчата, котрі бажали взяти шлюб саме цього року, мали побувати на святі Покрови у церкві й помолитися.



Володимир ЛАЗАРЕНКО,
ст. викладач кафедри філософії та політології
[Перейти до змісту](#)

День українського козацтва у НМетАУ

День українського козацтва відзначається в Україні згідно з Указом Президента України від 07.08.1999 в день свята Покрови Пресвятої Богородиці –14 жовтня. Покрова Пресвятої Богородиці була для козаків великим святом, оскільки їхню церкву було присвячено Діві Марії. Коли вони бажали обрати нових членів старшини, то збиралися саме цього дня. Починаючи з 2014 року, в цей день в Україні відзначають також День захисника України. Я не дарма перелічив ці дати, бо саме цим трьом подіям був присвячений захід «Козацька звитяга захисників України» під гаслом «Козацькому роду нема переводу!», який відбувся в Національній металургійній академії України 11 жовтня.

Актова зала була повною. Окрім студентів та співробітників академії були запрошені почесні гості – головний отаман Дніпропетровського козацького об'єднання «Всеукраїнське козацьке військо» генерал-полковник, перший проректор НМетАУ Іващенко Валерій Петрович; перший заступник головного отамана, начальник штабу генерал-майор Каляда В'ячеслав Володимирович; заступник начальника штабу генерал-майор Ляшенко Олександр Юрійович; голова Ради старійшин генерал-полковник Проценко Олександр Данилович; голова департаменту радників генерал-полковник Алексеєнко Олександр Петрович; окружний суддя генерал-лейтенант Проценко Олександр Олександрович; учасник АТО, студент НМетАУ Владислав Ярмоленко.



Звучить Державний Гімн України



Виступає тріо «Люті козаки»

Заступник директора бібліотеки Людмила Михайлівна Сітковська ознайомила присутніх з виставкою книжок з історії українського козацтва та запросила до бібліотеки.

А далі був дуже цікавий концерт. Тріо «Люті козаки» продемонструвало велич та силу духу нашого народу. Наші дівчата співали народні пісні й танцювали. Все було дуже захоплюючим, і мені було приємно дивитися концерт. Найцікавішими були козацькі конкурси! Хлопці з публіки виявляли спритність у поїданні каші та демонстрували свою хоробрість, а козаки тим часом показували вміння володіти зброєю. Учасники конкурсів були нагороджені пам'ятними медалями, а глядачі – чудовим настроєм. А почесні гості нагородили грамотами за силу духу і збереження національної пам'яті та культури, вагомий внесок у виховання молоді та з нагоди Дня захисника України та Дня українського козацтва керівника театру бойових мистецтв «Люті козаки» Андрія Сергійовича Сушка, учасника театру бойових мистецтв «Люті козаки» асистента кафедри електрометалургії НМетАУ Артема Володимировича Рубана та інших співробітників НМетАУ.



Які цікаві книжки!



Козацька каша. Хто швидше?



Не страшно?



Україночки

Хочеться подякувати доценту кафедри інженерної педагогіки Ользі Петрівні Лучаніновій, директору студентського клубу Ельвірі Івановні Біленко та всім учасникам концерту, які доклали чимало зусиль для створення піднесеної святкової атмосфери в залі.

Як підсумок скажу, що наш народ повинен пишатися нашою історією та поважати свою країну. І щоб у вас в житті не сталося, не треба падати духом! Як співається у головній пісні нашого народу: «Ще не вмерла України ні слава, ні воля, ще нам, браття українці, усміхнеться доля!».

Антон ВАРИЦЕВ,
студент групи МЕ18-14
[Перейти до змісту](#)

Як наша група відзначила День захисника України

Ось і свято Покрови Пресвятої Богородиці пройшло... В Україні це ще й свято українського козацтва, а з минулого року – День захисника України. І це дуже символічно, бо козацтво багато століть було головним стримуючим кордоном між рідною ненькою Україною-Руссю та іноземними загарбниками, для кого наша земля була й є бажаним скарбом.

Група МВ-01,02,03-14, в якій я з вересня цього року стала куратором, із задоволенням відвідала свято «Козацька звитяга захисників України», організоване для студентів у вигляді інтерактивної зустрічі. Для більшості студентів нашої групи – це перше свято, на якому вони були присутні, бо навчаються після технікуму перший рік. Деякі хлопці приїхали до Дніпра з інших міст і ще не встигли познайомитися з пам'ятними місцями нашого міста. Наприклад, моє питання про те, чи знають вони про пам'ятник загиблим студентам, залишилося без відповіді. Більше того, абсолютна більшість студентів та молодих викладачів теж не знають про цей пам'ятник, хоч він і знаходиться у студентському районі міста – Соборному – у парку імені Т. Шевченка біля Палацу студентів.



Пам'ятник споруджено в пам'ять про студентів, які загинули під час Другої світової війни 1939 – 1945 рр. Він був створений наприкінці 70-х років минулого століття, і, що цікаво, в цьому брали активну участь студенти вишів. Може, тому наше покоління добре знає цей монумент і обов'язково відвідує його 9 травня. І для мене особисто було великою честью показати студентам групи цей пам'ятник, а для них – мати можливість вшанувати пам'ять загиблих у тій війні, а також згадати студентів, що віддали свої життя під час Революції Гідності і в зоні АТО. А по дорозі до парку

ім. Т. Шевченка ми ще й відвідали музей АТО, що на Соборній площі, вклонилися воїнам України, які захищають незалежність нашої країни і дають нам можливість жити в мирному, прекрасному місті. Приємно було спостерігати за дорослими хлопцями, які застигли на мить у хвилині мовчання, коли ми поклали квіти до монументу загиблим студентам, вклонилися всім тим, хто мріяв жити в незалежній, вільній, мирній Україні, але не дожив до сьогодні.



В музеї АТО

Наталія ФЕДОРКОВА,
доцент кафедри матеріалознавства,
куратор групи МВ-01,02,03-14

[Перейти до змісту](#)

Чи потрібно навчатися в магістратурі? Думки з приводу

Залишитися підмайстром чи стати майстром?

Велика мета освіти – не тільки знання, а й перш за все дії.

Н.І. Мирон



Магістр, магістратура – ці поняття досить недавно увійшли до лексикону нашої вищої освіти, десь на початку 90-х років минулого століття, коли ми почали шлях від радянської системи освіти до європейського освітянського простору. Спочатку відмінність радянського інженера від магістра була тільки у 2-3 курсах професійного спрямування, і це було зрозуміло вітчизняним роботодавцям. Тепер випускники-магістри отримали змогу представляти результат своєї освіти в західних країнах, які вже давно використовували багаторівневу систему освіти. «Спеціаліст», який був вигаданий на теренах СНГ, на відміну від «магістра», викликав лише питання у закордонних фахівців.

Але час минає. Відповідно змінювався і змінюється підхід як до європейського розвитку України, так і до освіти як її невід'ємної частини. Це в першу чергу стосується нового закону «Про вищу освіту», імплементація якого відбувається у теперішній час. Там чітко встановлено три рівні вищої освіти в Україні: перший рівень – бакалавр, другий рівень – магістр, третій рівень – доктор філософії. У законі наголошено, що «магістерський рівень вищої освіти передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю, загальних засад методології наукової та професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності». Але в законі відсутні відповіді на питання: «Що ж таке магістр? Чим він відрізняється від бакалавра? Чи варто вчитися ще 1,5-2 роки після чотирьох років бакалаврату?». Спробуємо розглянути ці питання, починаючи з часів середньовіччя, коли вперше з'явилися «бакалаври» та «магістри».

Історики вказують на схожість структури освіти в середньовічних університетах з організацією ремісничих цехів. Освіта та наука існували в такій самій формі, як і будь-яке ремісниче виробництво. Градації школярів, бакалаврів і магістрів відповідали цеховим градаціям учнів, підмайстрів і майстрів (Lehrling, Geselle, Meister). Той, хто бажав навчитися майстерності, повинен був стати учнем певного майстра (магістра). Після приблизно дворічного вивчення початкових основ ремесла майстер представляв свого учня іншим майстрам для випробування, витримавши яке, учень ставав підмайстром (тобто бакалавром). Бакалавр продовжував вчитися, але в той же час починав під керівництвом свого та іншого майстрів викладати елементи набутого ним знання, братися за самостійну роботу, щоб отримати навички виконання більш складних завдань. Потім, після приблизно дворічної діяльності в якості підмайстра-бакалавра, який, навчаючи, навчався, нове випробування в присутності майстрів робило його здатним отримати дозвіл вчити або стати майстром.

Вивчаючи закон про вищу освіту та багато нових документів щодо вдосконалення вищої освіти у західних країнах, можна стверджувати, що середньовічний підхід до багатостадійної освіти є актуальним і сьогодні. Таким чином, образно кажучи, магістр – це майстер свого діла, а бакалавр – це підмайстер, який досі не опанував професію досконало.

Починаючи з останньої чверті ХХ сторіччя, та завдяки різкому розвитку ІТ індустрії, яка значно поширила можливості обміну інформацією, створила нові технології, поширила процеси глобалізації; швидка зміна знань призвела до необхідності зміни процесу та результатів навчання. На зміну вимозі «знати» з'явилися вимоги «бути», «діяти», «приймати рішення». Стався так званий перехід від такої парадигми навчання, коли результатом освіти були тільки знання, до компетентнісного підходу, коли результатом освіти є уміння й навички. Шляхом опитування роботодавців, студентів та викладачів в межах європейського проекту «Тьюнінг» були сформульовані основні компетенції, які необхідні магістру з інженерних спеціальностей. Це, наприклад,

- здатність розробляти проекти та управляти ними;
- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях;
- навички використання інформаційних і комунікаційних технологій;
- здатність генерувати нові ідеї (креативність);
- здатність працювати в команді;
- мовні компетенції;
- здатність працювати в міжнародному контексті;
- дух підприємництва, здатність виявляти ініціативу;
- здатність діяти соціально відповідально та по-громадянському свідомо.

Саме магістерська підготовка дає можливість отримання цих компетенцій у повному обсязі. Навчання бакалавра – це певною мірою вивчення основ «школи», а магістратура – це вже можливість впровадження нових форм, які дають змогу отримати навички спікера, навички менеджера проекту, винахідника, розробника інноваційних технологій та обладнання. Саме це покладено в основу освітньої програми підготовки магістра теплоенергетики. Так, у програмі є дисципліна «Підготовка магістерської роботи» яка починається з першого дня навчання магістра й закінчується захистом випускної роботи. Термін навчання цієї дисципліни – два роки. Кожний студент обирає свій напрямок роботи, керівника й натхненно працює, що дає можливість отримати унікальний досвід розробки інноваційного проекту. Крім того, майже з кожної професійної дисципліни магістранти готують індивідуальні виступи-презентації щодо тематики, що вивчається. Особливостями є професійна комп'ютерна та іншомовна підготовка, яка дає можливість участі в міжнародних проектах та стажування за кордоном.

І все ж, навіщо вчитися в магістратурі, окрім підвищення професійної підготовки? Для того, щоб мати

- саморозвиток, підвищення самооцінки, статусності в суспільстві;
- збільшення свого потенціалу заради того, щоб отримати більш високий дохід та задоволення від роботи, стати більш привабливим на ринку – як для роботодавця, так і для інших людей;
- перспективу подальшого працевлаштування та продовження навчання за кордоном;
- можливість змінити спеціальність чи спеціалізацію, отриману в бакалавраті, наприклад, бакалавр-теплоенергетик отримує диплом магістра з менеджменту чи економічної кібернетики, що дає йому додаткові можливості підвищення своєї конкурентоспроможності на сучасному ринку праці.

Але найважливіше – пам'ятати, що магістратура – це тільки поштовх до успіху. Адже відомо, що якщо людина сама не поставить перед собою мети досягти вершин, то ані поради вчителів, ані гори прочитаних книг, ані диплом магістра не допоможуть їй в цьому.

Тому бажаю вам успіху на непростому шляху магістрів. Рухайтесь вперед з високо піднятою головою, почуваячись впевнено й гідно!

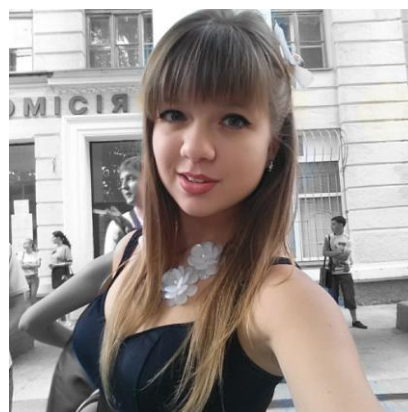
Михайло ГУБИНСЬКИЙ,
д.т.н., професор, завідувач кафедри
промислової теплоенергетики
[Перейти до змісту](#)

Магістр – це високий рівень!

Ще в школі я поставила собі за мету здобути вищу освіту, адже з нею в житті відкриваються великі перспективи. Приємно усвідомлювати що. Здається, ще зовсім недавно я вступала до металургійної академії й зі страхом очікувала на результати, а ось уже закінчила 4 курс і вступила до магістратури. З гордо піднятою головою усвідомлюю, що нарешті я магістрантка, у мене скоро буде вища освіта більш високого рівня. Адже освіта відіграє дуже велику роль в житті.

З технічною освітою сьогодні більше можливостей знайти собі роботу – гідну, з високою зарплатнею! Зі ступенем магістра вас цінуватимуть як кваліфікованого спеціаліста, професіонала, працівника та як добре освічену людину. На велику подяку заслуговують наші викладачі, декан професор Камкіна Людмила Володимирівна, куратор асистент Безшкуренко Олексій Георгійович. Адже вони стільки сил в нас уже вклали, стільки знань нам дали і навчають нас донині. Я вчуся з великим задоволенням і знаходжу в цьому тільки користь.

Я вважаю, що кожен сам обирає шлях у цьому житті, хтось легший, хтось складніший, але магістратура зробить ваш шлях у житті набагато легшим та кращим. Ставте правильні цілі, прагніть, йдіть, учіться, отримуйте незамінні знання. Адже це доросле життя, і подорослому потрібно до цього поставитися! Всі ми прагнемо мати гідну роботу, і для цього ми отримуємо якісну освіту в металургійній академії!



Катерина КАЗАТКОВА,
студентка групи МЕ03-12м
[Перейти до змісту](#)

Що мені дала магістратура

Хочу поділитися власним досвідом. Свого часу я пішов до магістратури і вважаю, що це мені принесло велику користь. Багато хто нехтує можливістю вчитися ще 1,5 року в магістратурі, навіть не підозрюючи, які переваги це дає. З питанням, чи йти далі, отримавши диплом бакалавра, стикається дуже багато людей. Практично кожен студент, який отримував диплом бакалавра, думав – а навіщо продовжувати навчання, адже і з цим беруть на роботу? І він буде правий, на роботу беруть і без ступеня магістра, але такі фахівці цінуються набагато нижче, ніж ті, в кого він є. Вся справа в тому, що якщо ви маєте чітку життєву позицію, якщо ви



знаєте, чим хочете займатися, якщо у вас є якісь навички та знання, то магістратура – це те що вам дійсно потрібно. Ці півтора роки допоможуть вам краще визначитися з майбутньою роботою. Магістратура дає можливість удосконалити й закріпити знання, які були отримані під час навчання в бакалавраті. Це дозволить вам цілеспрямовано займатися наукою, що сприяє отриманню різних грантів. Ще ви зможете брати участь у наукових конференціях в Україні та за кордоном, що дозволить не тільки проявити себе, але й розширити своє коло знайомств. А якщо ви захочете присвятити себе науці та продовжити своє навчання в аспірантурі, то ступінь магістра буде просто необхідним. Я, наприклад, після закінчення навчання, вирішив вступити до аспірантури на кафедру інформаційних технологій та систем. Ну, і нарешті, студентство – це дійсно найкраща пора в житті кожної людини, тому хочеться якомога більше насолоджуватися цим прекрасним часом.

Дмитро ЛЕВЧЕНКО,
аспірант кафедри
інформаційних технологій і систем

[Перейти до змісту](#)

Студентське життя

Як отримати іменну стипендію

Відповідно до законодавства України іменні стипендії призначаються студентам, які навчаються за кошти державного бюджету на денній формі навчання.

Кандидат на призначення стипендії висувається вищим навчальним закладом за погодженням з органом студентського самоврядування з числа студентів, які за результатами семестрового контролю мають відмінні оцінки з кожної навчальної дисципліни та які мають найбільші успіхи в навчанні та науковій роботі.

Стипендія призначається щороку з 1 вересня строком на один семестр або навчальний рік.

Щороку наші студенти отримують іменні стипендії. Ось і цього року в наказах Міністерства освіти і науки України про призначення стипендій Президента України та Верховної Ради України ми із задоволенням побачили знайомі прізвища.

Вітаємо

Аліну Ворожук (гр. МН03-14), **Ганну Глуценко** (гр. ІМ01-13-1), **Ірину Захарову** (гр. КН01-13-1), **Олександра Яйчука** (гр. ІМ01-13-1), яким призначено стипендію Президента України!

Вітаємо

Каріну Василичину (гр. ПР01-13), **Анастасію Душину** (гр. ЕП01-15), **Андрія Очеретяного** (гр. КН01-13-1), яким призначено стипендію Верховної Ради України!

[Перейти до змісту](#)

Ода пізнанню

*Всьому, що необхідно знати, навчити не можна,
вчитель може зробити тільки одне – вказати дорогу.*

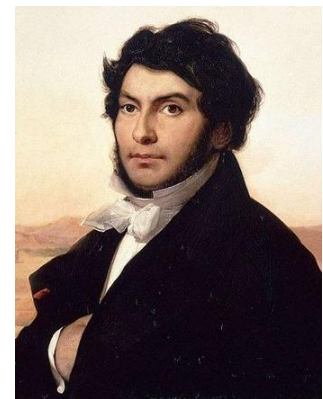
Річард Олдінгтон

Коли ми думаємо про героїчну історію людства, то часто забуваємо про один з найважчих, виснажливих та благородних вчинків людини – про вчинок пізнання. Тисячоліття його історії знають і помилки, безвихідь, і довгий розвиток, і небезпечні перешкоди. Але немає в історії людства такого часу, коли пізнання могло бути зупинено або припинило б існування!

Мова, здатність бачити й усвідомлювати світ, уміння шити одяг і взуття, будувати оселі, робити меблі, виготовляти інструменти, складні механізми, верстати прилади.... Перелічувати можна безмежно, тому що доведеться називати ВСЕ, що нас оточує. Форми та засоби добування знань є різноманітними, іноді вони навіть загадкові й не завжди нам зрозумілі. Загальний розум людства накопичується століттями праці й спадковості поколінь.

Знання важко здобувати та легко втратити. Для цього достатньо за будь-яких причин учителю не мати учнів або учням не мати вчителя. Протягом багатьох століть, коли ще не було книг, людство передавало знання лише усно. З виникненням писемності людство стало накопичувати знання, намагаючись зберегти інформацію знаками на камені, глині, пергаменті, папірусі й на звичайному папері. В цьому сенсі появу книг можна, напевно, зрівняти з появою комп'ютера, який відкрив нові можливості накопичення інформації, збереження та передачі знань. Завтра людині потрібно буде знати більше, ніж сьогодні.

23 грудня 1790 року народився Франсуа Шампольйон, про геніальне відкриття якого й сьогодні вчені говорять з глибокою повагою та вдячністю. В його біографії часто вживають вираз "науковий вчинок". Чому? Франсуа Шампольйон відкрив метод прочитання давньоєгипетської писемності. За цими словами не просто повідомлення про факт. За ними переверот у науці та житті, віддане тому, щоб люди знали, розуміли й пам'ятали найперші сторінки історії своєї цивілізації.



Франсуа Шампольйон

Одна з легенд про життя Шампольйона розповідає, як 11-річний хлопчик звернув на себе увагу відомого фізика та математика Жозефа Фур'є, який відвідав школу, де навчався Франсуа. Фур'є запросив хлопчика до себе й показав йому колекцію стародавніх речей, які він привіз із долини Нілу. Уяву хлопця вразило те, що час зберіг багато надписів, зроблених єгиптянами декілька тисяч років тому. Але надписи ці мовчать! Час, який зберіг кам'яні плити, стіни храмів та пірамід, який доніс до далеких нащадків навіть папірус, цей час ввібрав таємницю читання однієї з найдавніших писемностей Землі. "Я прочитаю це, коли виросту!" – сказав 11-річний школяр Франсуа Шампольйон.

В 1882 році науковий світ був вражений новиною про те, що французький філолог Шампольйон розкрив таємницю єгипетських ієрогліфів. Близько двох тисячоліть тому, на початку нашої ери, письменники давнього Риму вже говорили про незрозумілі малюнки-письмена. Наприкінці середньовіччя виникла думка, що ієрогліфи – це таємничі знаки, які треба не читати, а тлумачити. В нові часи багато вчених спробували розгадати цю таємницю.

Що дозволило Шампольйону змусити заговорити писемність, яка мовчала декілька тисячоліть? Можливо, диво? Ні! За відкриттям Шампольйона стояла надзвичайно

наполеглива праця геніально обдарованої людини. У шкільні роки він блискуче опанував багато мов. Він читав стародавньою грецькою, латинською, стародавньою єврейською, арабською, сирійською, китайською. Франсуа вивчав стародавню історію і склав велику хронологічну таблицю.

У 1807 році 17-річним юнаком він зробив доповідь про Стародавній Єгипет в Гренобльській академії та був обраний її дійсним членом. В 17 років стати академіком! Вже це можна вважати великим науковим успіхом. Щоправда, декілька розгадок таємниць виявилися помилковими, але Франсуа продовжував свою працю й наполегливо йшов до мети.



У 1928 році Франсуа Шампальйон вперше побував у долині Нілу. Місцеві мешканці сходилися подивитися на людину, яка може прочитати надписи на стінах стародавніх пірамід.

На закінчення хочеться ще раз згадати про крихкий ланцюг пізнання, про тріпотливе світло розуму, яке вимагає обережного відношення до себе. За своєю природою праця істинного пізнання, прагнення знань – це глибока внутрішня сутність людини. Тому нам, молодому поколінню, треба опановувати знання, щоб вміти застосовувати їх на користь людям. Треба відродити природні багатства нашої планети. Земля в нас одна, й іншої нам ніхто не подарує.

Інна РИБАЛКО,
студентка групи МЕ01-16-2
[Перейти до змісту](#)

До ювілею «Каменяра»

*«Земле, моя всеплодющая мати,
Сили, що в твоїй живе глибині,
Краплю, щоб в бою сильніше стояти,
Дай і мені!»*

Ці рядки належать видатному українському письменнику, поету, літературознавцю, філософу та публіцисту Іванові Франку.

У серпні цього року світова громадськість відзначила 160-річчя від дня народження Івана Франка.

Цій події був присвячений літературно-музичний вечір, який відбувся 18 жовтня у конференц-залі бібліотеки. Співробітники бібліотеки спільно зі студентами групи ДЮ01-16 – членами клубу «Оранта» А. Тудовши, Т. Гутцул, А. Левченко, Т. Галушко, Д. Гороховською – підготували композицію про життя і творчість Івана Франка, головний акцент в якій було зроблено на ліричні твори поета.

Надихали поета на ліричні твори жінки, які траплялися на його життєвому шляху. Перед



Кадри металургії №8 (жовтень 2016 р.)

слухачами прочинилася сторінка, яка відображає поета не тільки як вічного борця за свободу, але й як людину з усіма її пристрастями.

*«Жіноче серце! Чи ти лід студений,
Чи запашний, чудовий цвіт весни?
Чи світло місяця? Огонь страшний,
Що нищить все? Чи ти, як тихі сни».*

У збірці «Зів'яле листя» Франко відкрив нам своє серце, наповнене болем і стражданнями.

Приємною несподіванкою для присутніх стали пісні на слова І. Франка у виконанні студентки групи МН01-16 Аліни Стосовської. Тиша в залі, зацікавлені обличчя слухачів ще раз підтвердили необхідність таких заходів.



Марина ОНУФРІЄНКО,
зав. відділом бібліотеки
[Перейти до змісту](#)

Спортивні новини

Вітаємо

Марину Маслову (група ДІ01-13) – чемпіонку України з тхеквондо!



Вітаємо наших волейболістів!

Чоловіча збірна команда НМетАУ з волейболу стала переможцем в обласній універсіаді. До складу команди входять: майстер спорту України **Богдан Чорний** (гр. ТЕ01-12), майстер спорту України **Олексій Шкут** (гр. АВ01-12), майстер спорту України **Дмитро Колпаков** (гр. ТЕ01-12), майстер спорту України **Андрій Коновалов** (гр. МБ01-14-2), **Сергій Матяшук** (гр. ТЕ01-12), **Михайло Корнющенков** (гр. АВ01-13), **Володимир Іванов** (гр. МБ01-14-2), **Олег Куріпка** (гр. МБ02-13). Тренер команди старший викладач кафедри фізичного виховання **Горянов Сергій Васильович**.



30 вересня – Всеукраїнський день бібліотек

З історії розвитку бібліотек вищих навчальних закладів м. Дніпра

Доторкаючись до історії, тремтливо «перегортаємо» її сторінки, знайомимось із роботою бібліотек півстолітньої давності та порівнюємо.

У 1965 році всі бібліотеки Дніпропетровських ВНЗ не мали окремого приміщення та розміщувалися в навчальних або лабораторних корпусах. За винятком бібліотеки інституту інженерів залізничного транспорту, усі вишівські бібліотеки відчували великі проблеми з розміщенням поточних надходжень нової літератури. В особливо скрутному становищі перебувала бібліотека університету. Книжковий фонд бібліотеки розміщувався у вісьмох місцях величезного комплексу університету, у незручних та непридатних для цього приміщеннях. Стелажи були до стелі, проходи між ними не відповідали припустимим нормам та сягали до 40 см. Як і зараз, бібліотеки фінансувалися за залишковим принципом. Від такого ставлення страждали не тільки бібліотекарі, але в першу чергу читачі. Вісім бібліотек вищих навчальних закладів з фондом понад 3 млн. примірників (На 1.01.15 – 20467177 примірників) обслуговували понад 55 тис. студентів (на 1.01.15 – 57290 студентів).

Штати бібліотек були укомплектовані здебільшого кваліфікованими працівниками: 30% мали вищу освіту, 50% мали середню спеціальну освіту. Всього 188 осіб.

Єдиного читачього квитка в бібліотеках вищих навчальних закладів Дніпропетровська не було. Студенти записувалися до бібліотеки за студентським квитком, на якому проставлявся читачький номер. Зазвичай читальні зали бібліотек працювали з 9-ї години ранку до 22-ї години вечора, а під час екзаменаційних сесій – до 23-ї години.

Бібліотеки, використовуючи багато джерел комплектування, прагнули якнайповніше купувати навчальну та наукову літературу за профілем свого ВНЗ. Бібліотеки університету, гірничого та хіміко-технологічного інститутів отримували обов'язковий примірник Центрального колектора наукових бібліотек. Вели внутрішньосоюзний книгообмін виданнями своїх ВНЗ на видання інших ВНЗ та науково-дослідних установ. Для комплектування бібліотек на рік виділялося близько 180 тис. карбованців. Купувалося 218 тис. примірників книг. Середня вартість однієї книги становила 80 копійок. Бракувало фахівців у відділах обробки літератури та каталогів. Каталоги, як правило, не редагувалися. У деяких бібліотеках (університет, гірничий, медичний інститути) дублетні картки та роздільники писалися від руки та не завжди бібліотечним почерком, тому каталоги виглядали недбало оформленими. В середньому нові книги в бібліотеках опрацьовувалися протягом 5 – 10 днів. Робочих інструкцій та положень щодо каталогів, а також путівників по них у бібліотеках не було. Дуже рідко практикувалися відрядження бібліотекарів у вишівські бібліотеки інших міст з метою вивчення досвіду роботи.

Методична робота в бібліотеках ВНЗ Дніпропетровська була найслабшим місцем. Жодна бібліотека не мала положень про відділи та посадових інструкцій. Центральна методична бібліотечна комісія Міністерства вищої та середньої освіти УРСР не працювала та ніякої допомоги бібліотекам ВНЗ не надавала. Членами цієї комісії були директори бібліотек університету та гірничого інституту, однак до участі в роботі комісії їх не залучали. У структурі шести бібліотек ВНЗ (крім бібліотек медичного та сільськогосподарського інститутів) були довідково-бібліографічні відділи, в яких працювали 1 – 3 бібліографи. У бібліотеках металургійного, інженерно-будівельного та хіміко-технологічного інститутів проводилися бібліотечно-бібліографічні заняття зі студентами: на перших курсах як бібліотечні уроки, на 3-4-х курсах – заняття з бібліографії. Бібліотека гірничого інституту взяла участь у складанні бібліографічного альбому професорів та докторів наук, які працювали у гірничому інституті з часу його заснування до 1964 р включно. З 1899 р велася картотека друкованих робіт професорів, викладачів та аспірантів інституту.

У бібліотеках створювався інформаційний бюлетень нових надходжень, велися картотеки за профілем ВНЗ, виконувалися усні та письмові довідки, велася активна робота з інформаторами кафедр. Бібліотеки також вели велику роботу з очищення фондів від застарілої, дублетної та непрофільної літератури. У перегляді та доборі книг на списання брали участь науковці кафедр. Багато бібліотек використовували право безоплатної передачі непрофільних видань іншим установам, навчальним закладам та організаціям. Як позитивний факт слід зазначити читання лекцій для бібліотекарів з питань основних наукових напрямків за профілем інститутів. Для співробітників бібліотек була прочитана велика кількість бібліографічних оглядів нової технічної та художньої літератури, оглядів видань з бібліотечної справи.

Минають роки, змінюється вигляд бібліотек, ставляться нові завдання перед ними, але основою залишаються принципи, закладені нашими попередниками.

Світлана ФАХРУТДІНОВА,
директор бібліотеки
[Перейти до змісту](#)



Нові книги викладачів НМетАУ

Кафедра політичної економії інформує



Фонд методичного кабінету кафедри політичної економії ім. В.З. Юрченка нещодавно поповнився другим виданням підручника «Історія економічних вчень». Кафедру в авторському колективі представили д.е.н., професор В.М.Тарасевич, д.е.н., професор В.В. Білоцерківець, д.е.н., професор О.О.Завгородня, к.е.н., професор В.К. Лебедева, к.е.н., доцент І.Л. Леонідов. Гриф цьому навчальному виданню надано Міністерством освіти і науки України (лист № 1/11-19029 від 12.12.2012), а також Національною металургійною академією України (протокол № 2 від 25.02.2016), Державним вищим навчальним закладом «Національний гірничий університет» (протокол № 3 від 11.03.2016), Університетом митної справи та фінансів (протокол № 15 від 14.03.2016).

У підручнику розглянуто історичну еволюцію та сучасні напрямки світової й української економічної думки в контексті динаміки економічної, соціальної, духовної та політичної сфер суспільства. Охарактеризовано ідеї, концепції й теорії провідних мислителів стародавнього світу та середньовіччя, науковий доробок класичної політичної економії, її засновників і провідних послідовників. Їх висвітлення крізь призму інтеграційного підходу дозволяє підвищити ступінь цілісності сприйняття економічних течій, поглибити розуміння ендогенних чинників їх еволюції. Окрім зазначеного, у викладенні основних ідей, концепцій і теорій мислителів та вчених-економістів перевага надається ключовим цитатам з авторських творів. Подання авторської думки в оригіналі з допоміжним коментарем створює більш сприятливі передумови для її безпосереднього сприйняття, особистої інтерпретації та відповідної активної дискусії, а також дає студентам приклад правильного цитування джерел.

У спеціальних розділах підручника увагу акцентовано на історичному поступі вітчизняної економічної думки, досягненнях провідних українських учених-економістів, зокрема, доби незалежності України. Особлива увага приділяється тим економічним концепціям і теоріям, які, згідно з освітньо-професійною програмою, мають опанувати студенти економічних спеціальностей вищих навчальних закладів України. Підручник ілюстрований необхідними рисунками і таблицями, містить перелік основних термінів і понять, контрольні та дискусійні питання, що надає можливість застосування сучасних освітніх технологій.

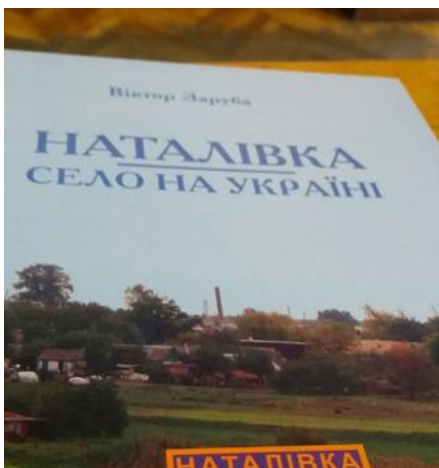
Ще однією новинкою стала монографія завідувача кафедри політичної економії Віктора Миколайовича Тарасевича «Державний капіталізм: ренесанс versus забуття». У монографії досліджується теоретична проблематика державного капіталізму. Розглядаються субстанційні основи, будова та структура відносин власності. Увага акцентується на атрибутах привласнення та його державній формі капіталістичного виду. Аналізується концептуально-гіпотетична, емпірична, фундаментальна, приватні та прикладна теоретичні схеми (моделі), що відбивають діалектику загальних, особливих і унікальних якісних характеристик системи привласнення та її національно-державного варіанту. Оцінюються напрями й можливості демократизації та соціалізації національної системи привласнення, переходу до домінування державно-національного і державно-капіталістичного привласнення. Видання призначене для наукових робітників, викладачів, аспірантів, студентів, державних службовців, підприємців, усіх, хто цікавиться фундаментальною економічною наукою.

Ігор ЛЕОНІДОВ,
доцент кафедри політичної економії
[Перейти до змісту](#)

Закоханий в історію рідного краю

12 жовтня на кафедрі документознавства та інформаційної діяльності гуманітарного факультету відбувся цікавий науково-виховний захід – круглий стіл – презентація трьох монографій професора кафедри документознавства та інформаційної діяльності, доктора історичних наук Заруби Віктора Миколайовича.

Зустріч мала великий резонанс в науковому, педагогічному та студентському колах міста. Були присутні науковці з різних вишів міста, представники видавництва, деканату, ректорату академії, завідувачі кафедр і – головне – студенти. Студенти стали свідками наукової дискусії на круглому столі. Зокрема, дискусія точилася навколо певної недовіри до фактів історії, які треба перевіряти. При цьому документи певної епохи слід розглядати як артефакти.



Леонід КЛІМАШЕВСЬКИЙ,
декан гуманітарного факультету,
Ольга ЛУЧАНІНОВА,
доцент кафедри інженерної педагогіки,
учасники круглого столу
[Перейти до змісту](#)

Післямова до книги «Учитель і час... Згадуючи Тараса Григоровича Беня»

Нещодавно, вже після видання книги «Учитель і час ... Згадуючи Тараса Григоровича Беня», я дізналася про цю книгу, прочитала її й засмутилася. Я теж хотіла б щось сказати про нього у цій книзі. На жаль, тепер вже тільки як післямову.

Чому я вирішила поділитися з вами своїми спогадами та своїми теплими почуттями до цієї людини? Тому що знаю, що серед читачів «Кадрів металургії» є люди, які теж тепло відносяться до Тараса Григоровича. Тому що сподіваюся, що нас таких з часом більше ...

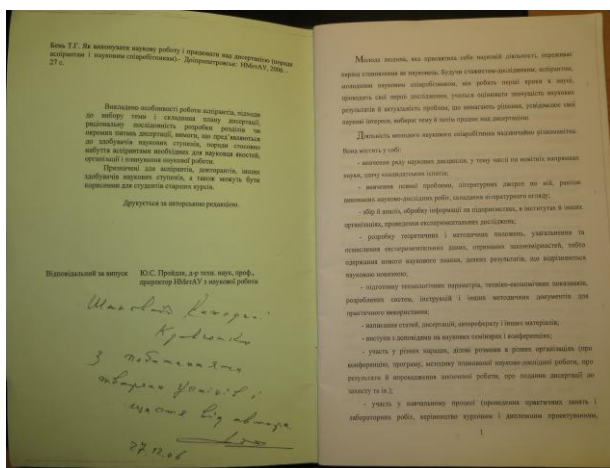
Я майже не знала Тараса Григоровича особисто, але книга познайомила з ним ближче й дозволила затвердитись у своїй вже давнішній думці про те, що він був «Людиною невстановленої глибини». Я хочу сказати не про глибину людської свідомості або душі окремо. Я про ці дві речі разом.

Розуму Тараса Григоровича було доступне все. Потужні розумові здібності й безмежна працьовитість дозволяли йому бути небайдужим до доленосних подій його багатогранного життя, відчувати глибше за багатьох інших людей, доходити до істини та виявляти справжню творчу обдарованість. Це й привело до талановитого самовиразу за письмовим столом і вишуканого почуття гумору.

Так дивно. З однією людиною ти спілкуєшся багато років, а коли припиняєш це спілкування, то немає майже нічого цінного для життєвих спогадів. Не те, щоб неприємно згадувати, а взагалі згадувати немає чого. У мене, навпаки, випало кілька дуже коротких можливостей поспілкуватися з Тарасом Григоровичем, але вони запам'яталися на все життя.

Перше спілкування відбулось абсолютно спонтанно – я зустріла Тараса Григоровича в коридорі біля його кабінету. Несподівано для себе поставила йому одне дуже болюче для мене питання, на яке не знаходила відповіді вже 2 роки. Він одразу провів мене до свого кабінету, поставив там кілька питань і запросив прийти послухати його промову для аспірантів кафедри економіки промисловості. Через деякий час після промови я зайшла до його кабінету щиро подякувати за запрошення й надану інформацію, а у відповідь отримала від Тараса

Григоровича як новорічний подарунок дуже цінну для мене, як для аспірантки, річ – працю Тараса Григоровича «Як виконувати наукову роботу і працювати над дисертацією (поради аспірантам і науковим співробітникам)» з його підписом на пам'ять. Це навіть не «було», а «відбулося» 27.12.2006 р. Дбайливо зберігаю цей подарунок, залюбки частенько перечитую, показую та цитую студентам і друзям. Це була одна з без перебільшення доленосних зустрічей у моєму житті!



Другий випадок навіть не можна назвати спілкуванням. Я була присутня на передзахисті дисертації й слухала, як Тарас Григорович зачитував свій відгук. Досі пам'ятаю, де він стояв, як говорив, що говорив. Це була суцільна майстерність. Це був ще один вагомий урок для мене.

Дуже цінно, коли в твоєму житті трапляється такий містичний збіг життєвих обставин. І завжди болісно відчувати втрачені можливості. Часто починаєш розуміти, що втратив, коли вже пройдеш точку неповернення. Чому я так мало з ним спілкувалася? Чому я 2 роки ходила

позв дверей його кабінету й жодного разу не постукала в них, не прийшла на консультацію? Чому 2 роки тільки віталася з ним у коридорі?

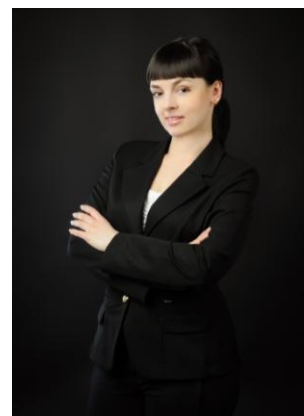
Дуже люблю мудрих людей. Тому він так мене зачепив, тому буду з вдячністю пам'ятати його все своє життя.

Таких людей, як Він, в наш час дуже мало. Як нам пощастило, що ми його знали!

Що ще було в Нього в запасі для нас? А ще, мабуть, був океан цікавих історій, море повчальних імпровізацій і невичерпне джерело незабутніх на все життя моментів.

Все, що я написала – це абсолютно відверто й повністю моя ініціатива. Мені б хотілося, щоб родичі, близькі люди, друзі та знайомі Тараса Григоровича прочитали ці рядки, й їм стало на душі тепло.

Можу тільки намагатись уявити, як цікаво йому було жити, й як не хотілося йти. Він пішов, пішов 3 роки тому. Але Він залишився ...



Катерина ОР'ЄВА,
доцент кафедри менеджменту
[Перейти до змісту](#)

Міжнародна співпраця

Стажування студентів Міжнародного університету Акіта на кафедрі електromеталургії

Успішно розвиваються партнерські стосунки між Національною металургійною академією України та Міжнародним університетом Акіта (префектура Акіта, Японія). Так, проректор з науково-педагогічної роботи професор Шатоха Володимир Іванович прочитав у цьому японському виші курс лекцій з металургії для студентів. Для зміцнення партнерських стосунків у період з 15 по 30 вересня цього року делегація на чолі з професором Yuo Inoue здійснила візит у відповідь і відвідала Національну металургійну академію України.

Під час візиту відбулася зустріч з ректором Національної металургійної академії України членом-кореспондентом НАН України, доктором технічних наук, професором Величком О.Г., на якій було обговорено перспективи розвитку партнерського співробітництва між двома вищими навчальними закладами.

На зустрічі з колективом кафедри електromеталургії японські партнери ознайомилися з основними напрямками діяльності кафедри, її досягненнями.

Головною метою візиту делегації була організація стажування студентів 3-ого курсу Hiroto Ishizuki, Naoki Saito, Koki Maeda на кафедрі електromеталургії. Під час стажування викладачі кафедри професори Гасик М.І., Овчарук А.М., доценти Жаданос О.В., Дерев'янка І.В., асистент Рубан А.В. прочитали японським студентам курс лекцій загальним обсягом 36 академічних годин з теорії та технології виробництва силіцієвих, манганових феросплавів, виробництва феронікелю, силіцій карбїду, екологічних питань виробництва феросплавів. Значна частина лекцій була прочитана англійською мовою. Технічну допомогу в організації проведення занять здійснювали доцент Головачов А.М. та аспірант Замковий О.В. На завершення теоретичного курсу проректор з науково-педагогічної роботи професор Шатоха В.І. ознайомив студентів з питаннями сталого розвитку металургійної промисловості.



Зустріч з ректором



На кафедрі електрометалургії

З метою закріплення теоретичних знань для студентів були організовані екскурсії на провідні електрометалургійні підприємства нашої області – ПАТ «Нікопольський завод феросплавів» та ТОВ МЗ «Дніпросталь», на яких студенти ознайомилися з технологією виробництва електроферосплавів та електросталі.



Під час екскурсії на ТОВ МЗ «Дніпросталь»



По закінченні стажування японські гості отримали сертифікати

Від імені колективу кафедри дякуємо асистенту кафедри теорії металургійних процесів і загальної хімії О.Г. Безшкurenку за організацію та проведення екскурсії до лабораторії аналітичного контролю. Ми також вдячні магістранту групи МЕ03-12м (кафедри теорії металургійних процесів і загальної хімії) Аліні Панченко, яка відмінно володіє японською та англійською мовами, за допомогу в спілкуванні з іноземними гостями. Дуже приємно, що в нашій академії є такі цілеспрямовані та ерудовані студенти. Також велика подяка керівництву і колективам ПАТ «Нікопольський завод феросплавів» та ТОВ МЗ «Дніпросталь» за організацію екскурсій та можливість ознайомитися з технологією виробництва електроферосплавів та електросталі.

Сподіваємося на подальший розвиток партнерських стосунків між нашою академією та японськими вищими навчальними закладами.

Володимир ШАТОХА,
проректор з науково-педагогічної роботи,
Михайло ГАСИК,
завідувач кафедри електрометалургії,
Олександр ЖАДАНOS,
доцент кафедри електрометалургії
[Перейти до змісту](#)

Концепція CDIO навчання інженерних дисциплін

26 – 30 вересня 2016 р. в межах проекту INNOVALUENET, що виконується Королівським технічним інститутом (м. Стокгольм, Швеція), проходив тренінг з підвищення якості навчання студентів інженерних спеціальностей.



Учасники тренінгу

палива та вогнетривів Коверя Андрій Сергійович та асистент кафедри інженерної екології, теплотехніки та охорони праці Соболевська Ольга Станіславівна.

Тренінг проходив у приміщенні нової бібліотеки, яка має дуже сучасний дизайн, простір для індивідуальних та групових занять студентів, Wi-Fi, літературу та ін. Всі приміщення інституту та структура навчального процесу спрямовані на зручне та якісне навчання самих студентів та професійну працю викладачів із використанням сучасних технологій та нових ефективних методів викладання інженерних спеціальностей. Ці два аспекти невід’ємно пов’язані один з одним та повинні постійно вдосконалюватися.



Нова бібліотека

Саме вдосконаленню методів викладання, навчання та оцінювання був присвячений тижневий тренінг. Команда, що його проводила, складалася з викладачів Королівського технічного інституту, які були одними із засновників нової моделі навчання студентів за концепцією CDIO (від англ. conceive, design, implement, operate – планувати, проектувати, реалізувати, керувати). Сьогодні ініціативу CDIO підтримують більше 130 вищих навчальних закладів в 30 країнах Європи, Північної та Латинської Америки, Азії, Австралії, Нової Зеландії



Самостійна робота

та Африки (www.cdio.org). Ефективність використання моделі CDIO підтверджується високими показниками здобутих випускниками знань та професійних (інженерних) навичок.



В ході семінарів викладачам були представлені ідея та методологія CDIO, за якими покращення навчання студентів здійснюється через підвищення їхньої студентської активності, мотивування до потреби витратити якомога більше часу на позааудиторне вивчення дисциплін, навчальної літератури, розробку проектів, освоєння лекційного матеріалу. Це в результаті приводить до успішної здачі екзаменів та захисту проектів. Тренінг включав також освоєння та набуття нашими викладачами практичних навичок викладання за моделлю CDIO, обмін досвідом, а також екскурсії нав-

У внутрішньому дворіку інституту чальними корпусами інституту. Вся інфраструктура навчальних приміщень та корпусів влаштована таким чином, щоб студенти мали змогу самостійно вчитися та відпочивати в межах самого навчального закладу.

Королівський технічний інститут зацікавлений у розширенні кордонів для використання CDIO у вищих навчальних закладах інших країн та готовий надавати методологічну та практичну підтримку впровадженню такої моделі навчання студентів інженерних спеціальностей. Наші викладачі після повернення сповнені натхненням, знаннями та ідеями покращення навчального процесу в НМетАУ, тому планують доповіді на методичних семінарах за результатами свого стажування.

Андрій КОВЕРЯ,

доцент кафедри металургійного палива та вогнетривів,

Ольга СОБОЛЕВСЬКА,

асистент кафедри інженерної екології, теплотехніки та охорони праці

[Перейти до змісту](#)

Історія НМетАУ в обличчях

До 110-річчя від дня народження В.М. Кожевникова (1906 – 1988)



В ці дні наукове товариство згадує видатного вченого в галузі механіки машин Сергія Миколайовича Кожевникова – завідувача кафедри прикладної механіки (1944 – 1962) Дніпропетровського металургійного інституту. Блискуча особистість, талановита людина, він став одним з видатних вчених України.

Кандидат технічних наук за сукупністю праць у віці 31 року, доктор технічних наук в 34 роки (блискучий захист дисертації в Московському вищому технічному училищі), член-кореспондент АН України, лауреат Державної премії, заслужений діяч науки УРСР, один із засновників Міжнародної федерації з теорії

механізмів і машин IFTOMM – таким був стрімкий та плідний життєвий шлях цієї неординарної особистості. Він залишив після себе величезну наукову та педагогічну спадщину: засновник світової наукової школи з динаміки важких машин, яка підготувала понад 80 кандидатів та докторів наук; керівник Дніпропетровської та Київської філій Всесоюзного семінару з теорії механізмів і машин; творець унікальної, найкращої в ті роки лабораторії теорії механізмів і машин. Опубліковано загалом понад 500 наукових праць. При цьому енциклопедія «Механізми», в якій описано понад 2500 механізмів, видавалася чотири рази чотирма іноземними мовами; класичний підручник «Теорія механізмів і машин» видавався чотири рази та був перекладений п'ятьма іноземними мовами, написано 14 монографій зі структурного аналізу й синтезу механізмів та динаміки машин з пружними зв'язками, отримано 85 авторських свідоцтв на винаходи та 20 іноземних патентів.



**Сергій Миколайович
на кафедрі прикладної
механіки ДМетІ, 1947 р.**

Складна, невгомна та непосидюча людина зі світовим науковим ім'ям, професор Кожевников працював у найпрестижніших вишах Москви та Києва, однак найплідніші роки його роботи пов'язані з його рідною Дніпропетровщиною, де він 16 років працював у ДМетІ та Інституті чорної металургії. Тут відбулося становлення його наукової школи, тут він прочитав свої найкращі лекції, тут проводив загальносоюзні наукові семінари, тут створив потужні опорні кафедри, звідси їздив читати лекції в Америку та Європу.

В цілому творчий доробок Сергій Миколайовича добре охарактеризував його сучасник Олександр Врігазов (Болгарія): «Ви з часів перших книг продовжуєте бути прикладом і викликати захоплення читачів ясністю, глибиною й точністю розгляду нелегких сучасних проблем механіки машин». Це спадщина для нас – представників механіків, в першу чергу дніпропетровського регіону, де проходила основна викладацька та науково-технічна діяльність Сергія Миколайовича. Цю плідну творчість Сергія Миколайовича Кожевникова необхідно підтримувати та розвивати на Всеукраїнських та Міжнародних науково-технічних конференціях, присвячених механіці машин.

Ігор ДОБРОВ,
д.т.н., професор, завідувач кафедри прикладної механіки
Родіон ПОГРЕБНЯК,
к.т.н., доцент, заступник зав. кафедри прикладної механіки
[Перейти до змісту](#)

Посмінемося разом!

- Студентська народна мудрість: завжди потрібно сміятися над анекдотами викладача!
- З життя видатних науковців (факти від Конобеєва В. та ін. – книга "Фізики продовжують шутити"):

Відомий фізик Генріх Рудольф Герц (1857–1894) у молодості захоплювався столярною й слюсарною справою. Він навіть відвідував недільну ремісничу школу. Коли майстер, який

навчав його, через багато років дізнався, що його учень став професором, він прикро похитав головою і сказав: «Шкода, з нього вийшов би чудовий токарь!».

- Новина від "Козацького гумору" (<http://chumor.org.ua/>): «Ніщо так не зближує людей, як однаковий варіант на екзамені».

- **Зі студентського життя НМетАУ:**

а) Діалог двох студентів на проспекті Гагаріна: «Влад, а ти знаєш, що тебе вже відрахували?»
– Так?! Ось невезуча ... А я хотів ще й сьогодні прогуляти заняття.

б) Іспит з теплотехніки, студентка Назарковська валиться безповоротно. За дверима стоїть юрба й думає, як її виручити. Нарешті в аудиторію вривається хлопець і кричить:

– Назарковська, у тебе син народився!

Викладач її, природно, поздоровляє, ставить оцінку, розписується.

в) Йдуть два студенти по вулиці Винниченка (колишня Куйбишева). Бачать на балконі 5-го поверху палку копченої ковбаси на мотузці. Один залишається внизу, інший лізе по балконах вгору. До нижнього підходить поліцейський.

– Що ти тут стоїш?

– Так ось – (показує на другого) – подарунки на Новий рік вішаємо.

– Так зараз же жовтень!

– Серйозно? Мики-и-и-то! Знімай ковбасу і злазь, я тобі казав, що Новий рік взимку!

Куточок гумору підготував
доцент кафедри інженерної екології,
теплотехніки та охорони праці

Володимир БРОВКІН

[Перейти до змісту](#)

Редактор номера

Н. Никифорова

Редакційна колегія: О.Г. Величко – головний редактор, В.П. Іващенко, Ю.С. Проїдак, В.І. Шатоха, Н.А. Никифорова – заступники головного редактора, А.Ю. Ізюмська – секретар редакції, К.С. Білан, О.В. Жаданос, Л.М. Клімашевський, А.С. Коверя, А.М. Селегей, Г.С. Трофименко, С.М. Фахрутдінова, К.Г. Юдченко, О.Г. Ясев.